Zasady redakcyjne

Jego Ekscelencja*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Biskup dla Narodów, z apostolskiego posłannictwa

Święty Hieronim piszący, obraz Caravaggia (1605–1606), Galleria Borghese, Rzym. Czaszka jest memento mori: śmierć może przyjść o każdej godzinie, a zatem wezwanie do pokuty: „Pokutujcie, albowiem się przybliżyło królestwo niebieskie.” (Mt 4,17, Biblia Gdańska).

Domena publiczna.

Pisma Uczonego w Piśmie Królestwa stosują się do zasad przedstawionych poniżej. Podaje się je tutaj, aby każdy czytelnik mógł wiedzieć, w jaki sposób cytowane są Pismo Święte i inne autorytety, dlaczego przytaczane są określone źródła oraz co oznaczają znaki i formy używane na tych stronach.

Pismo Święte

Pismo nigdy nie jest zmieniane. Pismo cytowane jest słowo w słowo, dokładnie tak, jak zostało wydrukowane w przytoczonym wydaniu, i nigdy nie jest zmieniane, w żadnych okolicznościach i z żadnego powodu. Żadne słowo, litera ani znak interpunkcyjny nie zostaje dodany, usunięty ani zmieniony i nie umieszcza się w nim żadnego wyróżnienia ani znaku typograficznego. Jeżeli wydrukowany tekst wydaje się zawierać błąd gramatyczny, ortograficzny lub drukarski, pozostawia się go dokładnie w takiej postaci, w jakiej jest. Pismo jest święte i nic się z nim nie czyni pod pozorem jego poprawiania. Gdy biskup pragnie skomentować jakiś fragment, czyni to własnymi słowami, poza cytatem.

Używane Biblie. W języku angielskim Pismo cytowane jest według Biblii Króla Jakuba (King James Version; standardowy tekst z 1769 r., wraz z apokryfami). We wszystkich innych językach Pismo cytowane jest według uznanego, opublikowanego wydania Biblii w języku, w którym czytelnik czyta; nigdy nie jest tłumaczone na nowo z angielskiego. Dołożono wszelkich starań, aby wszędzie tam, gdzie to możliwe, cytować oficjalne wydanie uznanego towarzystwa biblijnego. Konsekwentnie korzystano z wydań należących do domeny publicznej, przede wszystkim po to, aby uniknąć kwestii praw autorskich i oczekiwania na zgodę na użycie wydania chronionego prawem autorskim. Niemniej w niektórych przypadkach, gdy było to roztropne i konieczne, zwrócono się o zgodę do towarzystwa biblijnego odpowiedzialnego za dany język. Wydania nadal chronione prawem autorskim są wykorzystywane za zgodą ich wydawców, udzieloną bezpośrednio lub w drodze opublikowanej licencji wydawcy, albo – tam, gdzie pozwala na to prawo – w ramach dozwolonego użytku.

Wydanie jest podawane. Każdy cytat z Pisma podaje wydanie, z którego pochodzi, na przykład „(KJV)” w języku angielskim, „(Schlachter 1951)” w języku niemieckim lub „(Biblia Gdańska)” w języku polskim.

Numeracja wersetów. Niektóre Biblie numerują pewne wersety inaczej, zwłaszcza w Psalmach. Każdy język podaje numerację własnej Biblii, tak że odnośnik może się nieznacznie różnić od angielskiego odnośnika do tego samego fragmentu.

Słowa Chrystusa. Słowa Chrystusa wraz z ich cudzysłowem drukowane są na czerwono, tak jak określa je biskup. W kilku fragmentach jest sporne, czy mówi Chrystus, czy Ewangelista, jak w J 3,16; takie fragmenty pozostawia się w kolorze czarnym.

Księgi o różnym statusie kanonicznym. Nie wszystkie kościoły przyjmują te same księgi jako Pismo. Księga przyjmowana w niektórych kościołach, a w innych nie – na przykład księgi apokryficzne lub księgi kanonu Etiopskiego Kościoła Prawosławnego Tewahedo – może być cytowana, a jej przytoczenie nie przesądza o jej statusie kanonicznym.

Porządek autorytetów

Źródła waży się według następującego porządku autorytetów, od najwyższego do najniższego. Każdy autor lub pismo zostaje umieszczony w najwyższej kategorii, do której się kwalifikuje; wyznanie wiary umieszcza się wraz z soborem, który je przyjął, z tym wyjątkiem, że Skład Apostolski umieszcza się w kategorii dziewiątej, a Atanazjańskie wyznanie wiary – w jedenastej.

1. **Słowa Chrystusa**, gdziekolwiek zostały zapisane w Piśmie.
2. **Pisma apostolskie**: Ewangelia Mateusza; Ewangelia Jana; 1, 2 i 3 List Jana; Apokalipsa; trzynaście listów Pawła; i 1 i 2 List Piotra.
3. **Pozostałe pisma Nowego Testamentu**: Ewangelia Marka, Ewangelia Łukasza, Dzieje Apostolskie, List do Hebrajczyków, List Jakuba i List Judy.
4. **Stary Testament**, wraz z apokryfami w postaci, w jakiej zostały wydrukowane w Biblii Króla Jakuba z 1611 r.
5. **Ojcowie apostolscy**, z pokolenia następującego po apostołach (ok. 95–150 r. n.e.).
6. **Ojcowie przednicejscy**, sprzed Soboru Nicejskiego (325 r. n.e.).
7. **Ojcowie nicejscy i ponicejscy**, wraz z Ojcami Pustyni.
8. **Siedem soborów powszechnych**, przyjmowanych zarówno przez Wschód, jak i przez Zachód, wraz z wyznaniami wiary i definicjami przyjętymi przez każdy z nich.
9. **Późniejsze sobory**, nieprzyjmowane zarówno przez Wschód, jak i przez Zachód.

10. **Święci**: pisma każdej osoby uznanej za świętą przez Kościół, wschodni lub zachodni, której nie umieszczono w wyższej kategorii.
11. **Wyznania wiary, katechizmy oraz dokumenty papieskie i patriarsze.**
12. **Teksty liturgiczne**, takie jak starożytne liturgie i Book of Common Prayer.
13. **Dawni pisarze chrześcijańscy niekanonizowani.**
14. **Starożytne źródła niekanoniczne i niechrześcijańskie**, takie jak pseudoepigrafy, rękopisy znad Morza Martwego, Józef Flawiusz i historycy grecko-rzymscy.
15. **Współczesne badania naukowe.**
16. **Dzieła pomocnicze**, takie jak słowniki i konkordancje, które służą jako narzędzia, a nie jako autorytety.

Dobór źródeł

Cytowanie nie oznacza aprobaty. Przytoczenie encykliki, jakiegokolwiek dzieła autora należącego do jednej denominacji lub dzieła jednego kościoła, a nie innego, nie oznacza aprobaty tej denominacji lub tego kościoła ani jakiegokolwiek faworyzowania. Fragment zostaje wybrany wyłącznie dlatego, że biskup uznał ten właśnie fragment, z tego właśnie źródła, za szczególnie pouczający w omawianej sprawie, i z żadnego innego powodu. Nie jest jego zamiarem wspieranie ani utrudnianie jakiejkolwiek denominacji.

Prawda jest tam, gdzie się ją znajduje. Biskup utrzymuje, że prawda jest tam, gdzie się ją znajduje. Może zatem cytować źródła świeckie oraz dzieła niekanoniczne lub nadal sporne między kościołami. Czyni tak, ponieważ jako autor uznał przytoczony fragment za szczególnie pouczający i upewnił się, że to, co mówi, jest prawdą.

Cytaty i odnośniki

Cytaty są dosłowne. Słowa ujęte w cudzysłów są zawsze dokładnymi słowami przytoczonego źródła. Źródło nigdy nie jest parafrazowane tak, jakby był to cytat. Jeżeli dokładnego brzmienia źródła nie można zweryfikować, nie jest ono cytowane.

Wielokropki i nawiasy kwadratowe. Wielokropek (...) wskazuje, że cytat zaczyna się lub kończy w środku zdania oryginału albo że pominięto pewne słowa. Słowa w nawiasach

kwadratowych wewnątrz cytatu są oddane tak, jak występują w przytoczonym wydaniu. Do cytatu z Pisma nigdy niczego się nie wstawia.

Przypisy końcowe podają pełny tekst. Każdy autorytet przytoczony w danym piśmie zostaje podany w jego przypisach końcowych w całości, dokładnymi słowami źródła, aby czytelnik mógł przeczytać sam autorytet, a nie tylko odsyłacz do niego.

Odnośniki. Z wyjątkiem przypadków, w których odstępstwo zostało wyraźnie zaznaczone, odnośniki i formatowanie są zgodne z *Chicago Manual of Style*, metodą powszechnie przyjętą w pismach teologicznych i historycznych tego rodzaju, jaki jest tutaj publikowany. Pisma Uczonego w Piśmie Królestwa świadomie odchodzą od niej w następujących punktach i z następujących powodów:

1. **Zaimki odnoszące się do Boga pisane są wielką literą** (On, Jego, Jemu), wraz ze słowami należącymi do Niego, takimi jak „Jego prawica". Chicago zasadniczo zapisuje je małą literą. Tutaj pisane są wielką literą z czci.
2. **Cytaty niepełne zachowują wielokropki.** Chicago zasadniczo pomija wielokropek na początku lub na końcu cytatu. Tutaj zostaje on zachowany, aby czytelnik zawsze wiedział, kiedy cytat, a zwłaszcza cytat z Pisma, nie podaje całego zdania.
3. **Przypisy końcowe podają pełny tekst każdego przytoczonego autorytetu,** a nie tylko odsyłacz. Czyni się tak, aby czytelnik mógł przeczytać sam autorytet.
4. **Słowa Chrystusa drukowane są na czerwono,** wraz z ich cudzysłowem, zgodnie z dawnym zwyczajem Biblii, w których słowa Chrystusa wyróżnia się czerwonym drukiem, aby słowa PANA się wyróżniały.
5. **„PAN" w odniesieniu do Jezusa składany jest kapitalikami** we własnej prozie biskupa, lecz nigdy w obrębie Pisma, z czci.

Ojcowie Kościoła w innych językach. Gdy Ojciec Kościoła jest cytowany według wydania angielskiego, cytat na stronie w innym języku jest przetłumaczony z tego wydania angielskiego i tak oznaczony, na przykład „(przetłumaczone z angielskiego, ANF 1)".

Język i styl

Wielkie litery z czci. Zaimki odnoszące się do Boga pisane są wielką literą (On, Jego, Jemu), podobnie jak słowa należące do Niego w tym samym sensie, jak wtedy, gdy mówi się, że Chrystus zasiada po Jego prawicy.

Pan kapitalikami. We własnej prozie biskupa słowo „Pan", gdy odnosi się do Jezusa Chrystusa, składane jest kapitalikami, w każdym języku zapisywanym z użyciem wielkich liter. Nigdy nie czyni się tego w obrębie Pisma.

Inne wielkie litery. Wielką literą pisane są słowa „Królestwo" (Boże i Niebieskie), „Uczony w Piśmie Królestwa", „Pismo", „Kościół" (w znaczeniu całego Ciała Chrystusa) i „Duch Święty".

Pisownia i interpunkcja. Strony angielskie stosują pisownię amerykańską. W wyliczeniu, którego elementy oddzielone są średnikami, ostatni element wprowadza się słowami „; i".

Tytuły. Tytuły podaje się jako formy zwracania się, a nie jako roszczenia do pozycji, i używa się ich powściągliwie.

„Jego Ekscelencja" (ang. „The Most Reverend") to forma zwracania się do biskupa zwyczajowo przyjęta w Stanach Zjednoczonych. Należy ona do urzędu, a nie do człowieka, i jest używana jako wyraz uprzejmości, a nie jako przypisywany sobie zaszczyt. Katolicki przewodnik po formach zwracania się używanych w Stanach Zjednoczonych podaje, w piśmie do biskupa: „His Excellency, / The Most Reverend (full name)".[1]

D.D. Stopień doktora teologii (Doctor of Divinity), który posiada biskup Byers, został nadany *honoris causa*, to znaczy jako wyróżnienie, a nie po ukończeniu toku studiów, jak to się niekiedy czyni w Kościele.[2] Dobrze znanym przykładem jest wielebny dr Billy Graham. Jego najwyższym stopniem uzyskanym w toku studiów był Bachelor of Arts,[3] a w 1948 r. otrzymał honorowy doktorat teologii.[4] Powszechnie zwracano się do niego „Dr. Graham".[5] Wśród innych, którzy otrzymali doktoraty honorowe, są wielebny Harry A. Ironside, którego nauka zakończyła się na szkole podstawowej;[6] wielebny G. Campbell Morgan;[7] ewangelista Billy Sunday;[8] przewielebny Ronald Owen Hall, biskup Hongkongu i Chin Południowych;[9] C. S. Lewis;[10] wielebny A. W. Tozer;[11] i święta Teresa z Kalkuty.[12]

Imiona. Święci, papieże, patriarchowie i inni biskupi nazywani są w formie tradycyjnej dla ich własnego Kościoła lub zwyczajowej w języku czytelnika. Wybrana forma nie oznacza preferencji dla żadnego z kościołów.

Tłumaczenia. Strony w językach innych niż angielski są tłumaczone przy pomocy sztucznej inteligencji, a tekstem rozstrzygającym jest tekst angielski. Zob. Nota o tłumaczeniach i o władzy.

Strona internetowa

Ilustracje. Pokazywane są wyłącznie ilustracje należące do domeny publicznej lub udostępnione na wolnej licencji dopuszczającej takie użycie, a każda z nich ma podpis i wskazanie źródła.

Numeracja, daty i zmiany. Publikacje są numerowane i datowane. Strony stałe mogą być poprawiane na miejscu, a poprawiona strona może podawać datę swojej ostatniej zmiany, aby czytelnik mógł wiedzieć, którą wersję czyta.

Poprawki. Czytelników, którzy znajdą błąd, a zwłaszcza błąd w cytacie z Pisma, prosi się o napisanie na adres podany na stronie głównej. Błędy są poprawiane.

Skróty

KJV	Biblia Króla Jakuba (King James Version; standardowy tekst z 1769 r.)
ANF	*Ante-Nicene Fathers*, red. Alexander Roberts i James Donaldson, z numerem tomu
NPNF2	*Nicene and Post-Nicene Fathers*, seria druga, red. Philip Schaff i Henry Wace, z numerem tomu
Easton	Burton Scott Easton, *The Apostolic Tradition of Hippolytus* (1934)
n.e.	naszej ery; łac. *Anno Domini*, w roku naszego Pana
ok.	około; łac. *circa*

Ostatnia zmiana: 10 października 2026 r.

Przypisy

1 Michael Andrews, „How to Address Church Officials, Bishops, Priests", *Adoremus Bulletin*, 15 sierpnia 2009 r., https://adoremus.org/2009/08/how-to-address-church-officials-bishops-priests/. Strona podaje: „Poniżej podano formy zwracania się używane w Stanach Zjednoczonych w korespondencji i w mowie, wraz z niektórymi adresami pocztowymi urzędników Kościoła." (przetłumaczone z angielskiego)

2 Franciszek, *Veritatis Gaudium*, Apostolic Constitution on Ecclesiastical Universities and Faculties (8 grudnia 2017 r.), art. 51: „An honorary Doctorate can be conferred for special scientific or cultural merit in promoting the ecclesiastical sciences" („Doktorat honorowy może zostać nadany za szczególne zasługi naukowe lub kulturalne w rozwijaniu nauk kościelnych", przetłumaczone z angielskiego), https://www.vatican.va/content/francesco/en/apost_constitutions/documents/papa-francesco_costituzione-ap_20171208_veritatis-gaudium.html.

3 Wheaton Archives & Special Collections, „Billy Graham Resources", Wheaton College, dostęp 10 października 2026 r.: „Graham matriculated at Wheaton in 1940 and graduated in 1943 with a BA in anthropology" („Graham rozpoczął studia w Wheaton w 1940 r. i ukończył je w 1943 r., uzyskując stopień BA z antropologii", przetłumaczone z angielskiego), https://www.wheaton.edu/about-wheaton/museums-library-and-collections/wheaton-archives-and-special-collections/research/billy-graham-resources.

4 Wheaton Archives & Special Collections, „Select Chronology", The Evangelism & Missions Archives, Wheaton College, ostatnia aktualizacja 2 czerwca 2026 r.: „King's College commencement, received honorary Doctor of Divinity degree" („uroczystość zakończenia roku akademickiego w King's College; otrzymał honorowy stopień doktora teologii", przetłumaczone z angielskiego), New Castle, DE, 7 czerwca 1948 r., https://www.wheaton.edu/__data/assets/file/0013/30370/Chronology-1934-2018.pdf.

5 David Van Biema, „Dr. Billy Graham: A Purposeful Life, An Indelible Legacy", *Guideposts*, [2018?], dostęp 10 października 2026 r.: „The Reverend Dr. Billy Graham, quite possibly the most influential and admired religious leader of the 20th century, passed away on Feb. 21, at the age of 99" („Wielebny dr Billy Graham, być może najbardziej wpływowy i podziwiany przywódca religijny XX wieku, zmarł 21 lutego w wieku 99 lat", przetłumaczone z angielskiego), https://guideposts.org/articles/prayer/inspirational-prayers/dr-billy-graham-a-purposeful-life-an-indelible-legacy/. Zob. też Blake Killingsworth, „DBU Celebrates the Life of Billy Graham", Dallas Baptist University, 21 lutego 2018 r.: „DBU presented its first honorary doctorate to Dr. Billy Graham during a special ceremony held on the DBU campus" („DBU nadał swój pierwszy doktorat honorowy dr. Billy'emu Grahamowi podczas specjalnej uroczystości w kampusie DBU", przetłumaczone z angielskiego), https://www.dbu.edu/news/2018/02/dbu-celebrates-the-life-of-billy-graham.html; Erin Branham, „A Personal Memory of Dr. Billy Graham", BRIGHT-FM, 21 lutego 2018 r.: „Dr. Graham invited many millions of people to encounter Jesus in a personal way" („Dr Graham zaprosił wiele milionów ludzi do osobistego spotkania z Jezusem", przetłumaczone z angielskiego), https://www.brightfm.com/shine/shine-daily/a-personal-memory-of-dr-billy-graham/; i Frank J. Beard, „Reflections on the life of Rev. Dr. Billy Graham", Illinois Great Rivers Conference, The United Methodist Church, 1 marca 2018 r.: „Dr. Graham received many awards, honorary

degrees, and citations during his long life of 99 years" („Dr Graham otrzymał wiele nagród, doktoratów honorowych i wyróżnień w ciągu swego długiego, 99-letniego życia", przetłumaczone z angielskiego), https://igrc-www.brtsite.com/blogpostsdetail/11047520.

6 „Author Biography", Plymouth Brethren & Other Ministries: „Though his classes stopped with grammar school..." („Choć jego nauka zakończyła się na szkole podstawowej...", przetłumaczone z angielskiego); „Wheaton College awarding an honorary Litt.D. in 1930 and Bob Jones University an honorary D.D. in 1942" („Wheaton College nadał mu honorowy stopień Litt.D. w 1930 r., a Bob Jones University honorowy stopień D.D. w 1942 r.", przetłumaczone z angielskiego), https://plymouthbrethren.org/node/5488.

7 „The G. Campbell Morgan Collection", Learning Commons, Chicago Theological Seminary: „Morgan received his Doctor of Divinity degree from Chicago Theological Seminary in 1902" („Morgan otrzymał stopień doktora teologii w Chicago Theological Seminary w 1902 r.", przetłumaczone z angielskiego), https://ctslibrary.org/collections/Campbell_Morgan/intro.html.

8 Robert P. Muhlbach, „Billy Sunday, Evangelist", *Baseball Research Journal* (Society for American Baseball Research), 1980: Sunday „had numerous honorary doctor of divinity degrees conferred upon him" („otrzymał liczne honorowe stopnie doktora teologii", przetłumaczone z angielskiego), https://sabr.org/journal/article/billy-sunday-evangelist/.

9 University of Hong Kong, Honorary Graduates, „The Rt. Rev. Ronald Owen Hall": „Doctor of Divinity *honoris causa*" („doktor teologii *honoris causa*", przetłumaczone z angielskiego), 64th Congregation, 1965, https://www4.hku.hk/hongrads/citations/mc-ma-ronald-owen-hall-the-rt-rev-ronald-owen-hall.

10 Gabriel Sewell, „Graduation week, celebrating Honorands: Great thinkers and writers", University of St Andrews Special Collections: „St Andrews awarded Clive Staples Lewis an honorary Doctor of Divinity in June 1946" („St Andrews nadał Clive'owi Staplesowi Lewisowi honorowy stopień doktora teologii w czerwcu 1946 r.", przetłumaczone z angielskiego), https://university-collections.wp.st-andrews.ac.uk/?p=11658.

11 „A.W. Tozer & Wheaton College", Wheaton College Special Collections, 27 lutego 2012 r.: „Wheaton College honored Tozer with an honorary doctorate (LLD) in 1950" („Wheaton College uhonorował Tozera doktoratem honorowym (LLD) w 1950 r.", przetłumaczone z angielskiego); „Houghton College bestowed the honorary LLD two years later" („Houghton College nadał mu honorowy stopień LLD dwa lata później", przetłumaczone z angielskiego), https://lib-scblog3.wheaton.edu/?p=5051.

12 University of Hong Kong, Honorary Graduates, „The Reverend Mother Teresa": „Doctor of Social Sciences *honoris causa*" („doktor nauk społecznych *honoris causa*", przetłumaczone z angielskiego), 146th Congregation, 1993, https://www4.hku.hk/hongrads/graduates/m-c-o-m-o-b-e-hon-d-d-hon-dr-med-mary-bojaxhiu-teresa-the-reverend-mother-teresa. Także: *Duke of Edinburgh Is Installed as Chancellor of the University*, Anglia Television, 1977, East Anglian Film Archive, nr kat. 207990, nagranie, na którym widać, „receiving an honorary degree from the Duke that day" („jak tego dnia otrzymuje z rąk księcia stopień honorowy", przetłumaczone z angielskiego), https://eafa.org.uk/work/?id=894726.